

VÁ ETEÄENICE - PSÄ• PROCHÄ•ZKA

ÄšterÄ½, 19 prosinec 2017

Zima je tady a já, i kdyÄ¾ nerada, si to musím pÄ™iznat. A bohuÄ¾el akceptovat fakt, Ä¾e nejen já, ale i celé mé okolí, je zmÄ›nou poÄ•así ovlivnÄ›no. Tím myslím tÄ™eba i moje auto. Na D1 se sice stále jezdí revue letní gummy, ale toho se já rozhodně nechci zúÄ•astnit.

Proto jsem se jednou takhle ráno vydala do servisu, aby mi byly letní vymÄ›něny za ty správné, zimní. Vše probíhalo v pohodÄ›, auto bude za hodinku hotové, a tak jsem s sebou na cestu pÄ™ibalila i psa, Ä¾e v meziÄ•ase zajdeme do parku. Pes miluje jízdu autem a ještÄ› víc miluje moji toyotu. Ne Ä¾e by mÄ›l nÄ›jak zvlášÄ¥ pozitivní vztah k japonským znaÄ•kám, ale z jednoduchého dÄ›vodu, Ä¾e si tam prostÄ› dokáÄ¾e otevÄ™ít okýnka. Pan Pes vÄ›bec umí auta celkem dobÄ™e ovládat. Zakecám-li se (poblíÄ¾ auta, samozÄ™ejmÄ›) a on Ä•eká vevnitÄ™ a nudí se, Ä•i se mu Ä•ekání zdá nepÄ™imÄ›Ä™enÄ› dlouhé, zaÄ•ne na mÄ› troubit. Podle frekvence, délky a síly to to dÄ›lá schválnÄ›, to si jsem jistá. Tak ráno byly naloÄ¾eny nejen zimní kola, ale i pes – v novém, šarmantním obleÄ•ku - a vyrazili jsme. V servisu proběho vše rychle a do parku jsme se dostali v celkem Ä•asnou hodinu. Park to nebyl nijak velký, cestiÄ•ka kolem dokola tak pÄ™ kilometr. Širá pláÄ›, sem tam holý stromek, jezírko a kachny uprostÄ™ed. Nikde nikdo. Pes zpÄ™sobnÄ› vystoupil a drÄ¾el se pÄ›knÄ› u nohy Ä•i poblíÄ¾. Kachny, zjevnÄ› zvyklé na psí pÄ™ítomnost, se nijak nepÄ™em „kdyÄ¾ to pÄ™ed psem neutíká, tak to není ono“, a tudíÄ¾ to za jakýkoli bÄ›h nestojí.

Ovšem co se stalo... Pan Pes najednou uvidÄ›l na druhé stranÄ› Ä•erného psa. Vizualní kontakt s jiným psem zpÄ™sobuje u mého psa okamÄ¾itou ztrátu sluchu, takÄ¾e je úplnÄ› zbyteÄ•né vydávat jakékoli povely. MÄ›j pes tedy okamÄ¾itÄ› vyrazil, a Ä¾e se bude kamarádit. Ä•erný pes se ale nijak kamarádit nechtÄ›l a tak to ten mÄ›j po chvíli vzdal a vrátil se ke mnÄ›. A tak si tak jdeme dokola, a najednou, ejhle, kdo to proti nám jde? Ä•erný pes. Kamarád! MÄ›j pes – jak jinak – okamÄ¾itÄ› vyrazil a Ä¾e se bude kamarádit. JenÄ¾e problém byl, Ä¾e to nebyl nový pes, to byl ten samej, se kterým uÄ¾ se cca pÄ™ed deseti minutama kamarádit snaÄ¾il. Ä•erný pes byl jednoznaÄ›nÄ› znechucen a mizel.

My pokračujeme v procházce. Jdeme si to pÄ›knÄ› po chodníku, potkáme nÄ›jakou paní, nezajem, potkáme bernardýna, nezajem…a najednou…hele! PÄ›kný Ä•erný pes! To bude kamarád!…a ten mÄ›j blbec, s tÄ™ívteÄ™inovou parou zlaté rybky, opÄ›t vyráÄ¾í na misi. Bylo mi toho Ä•erného celkem líto. Ušli jsme cca šest koleÄ•ek, a podle mého psa potkali celkem šest Ä•erných potencionálních kamarádÄ™. Ve finále se k nám pak ještÄ› pÄ™idal bílý kníraÄ•, který pro zmÄ›nu vydatnÄ› obtÄ›Ä¾oval mého psa, který naopak o nÄ›j nemÄ›l nejmenší zájem; takÄ¾e krk uzavÄ™el. TÄ›Ä¾ký je Ä¾ivot psa… Jaké máte vy zkušenosti z procházek?

VŠETEÄENICE